
===== Nişanyan'a Dair =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12366

Gündeme dair sığağı sığağına yazmak adetim değildir, tarafları dinleyip, düşünmediğim bir tarafı olup olmadığına bakmak ve yazmanın lüzumunu tartmak tembelliğime daha uygun gelir. Acele etmem.

Velakin bugünkü yazıştığım <<http://nisanyan1.blogspot.com/2013/05/dost-meclisinde-konusulacaklar.html>>__ okuyunca, bir şeyler karalamak istedim.

Birincisi, mahkeme hangi muharrik fikir (*hintergedanke*, arkadaki düşünce) ile hareket etti bilmem ama bu cezanın Peygamber'e saygıya hizmet etmeyeceği açık. Daha önce hapse girmiş çıkmış ve hapiste zamanını verimli kullanabilen biri için sadece reklam malzemesi olur ve kendisi de herhalde bunun farkında. Eğer mahkemenin maksadı ceza ile *Peygambere saygı* uyandırmaksa, hapisten daha *saygılı* bir insan olarak çıkmayacağını herkes biliyor.

İkincisi *adalet* diye bir kavramın ideal olarak mevcut olmadığına, adaletin insanları ikna ettiği sürece adalet olduğuna inanan bendeniz için, bu cezanın adil olup olmadığını tartışmaya lüzum yok. Eline silah alıp, meseleyi *şahsen* çözmeye kalkacakları durduracak bir ceza ise, evet, adil sayılabilir; eğer Türkiye'de bu konuda Nişanyan'a kafasından ceza vermeye kalkacak biri yoksa ve Nişanyan yine de içeri girecekse, ceza fazladır; yok bu cezaya rağmen insanların ekseriyetinin ona olan kini geçmeyecekse, ceza azdır.

Şahsım adına konuşacaksam, söylediklerinde ceza alınacak bir taraf görmüyorum. Söyledikleri Allah'ın Resulü Muhammed'e vahyettiğine ve Kitab'ın hikmetle dolu ve kendisinin insanlar için güzel bir misal olduğuna naçizane inanan bendeniz için üzerinden uzun zaman önce geçilmiş şeyler. İslam'ı kendi kaynaklarından değil, muhaliflerinin kaynaklarından da okumuş insanlar için sürpriz sayılmayacak bahisler. *Peygamber için böyle şeyler söylenebilmeli mi?* dersiniz, *eğer demokrasicilik oynamakta ısrarcıysanız*, evet demek mecburiyetindeyim. Bir yandan demokratmış gibi yapıp, bir yandan da insanların edepsiz bir üslupla da olsa kendilerini ifadelerine ceza vermek tutarlı değildir.

Batı demokrasileri, bu meseleyi, saçmalığı başka saçmalıklarla boğarak hallediyor anladığım kadarıyla. İsa Mesih'e dair benzer binlerce söz bulabilirsiniz velakin bunların etkisi nisbi olarak fazla değil. Çeşit çok, üzerinden geçilmiş, inananlar kimi ne kadar ciddiye alacaklarını öğrenmiş. Biz henüz yeterince *aksi fikir* ile tanışmadığımız için, A.S.v.S. hakkında aleyhte söylenen sözün bile *müslümanca* söylenmesini bekliyoruz. Bir yandan demokrasilerin kültür ve imkanına açık yaşayıp, bir yandan da *İslam devletiymiş gibi yapma* sancısı.

Türkiye bir *İslam Devleti* değil, Türkiye'de müslümanların çoğunluk olması meseleyi bulandırıyor ama ne hukukumuz, ne yaşayımız, ne kültürümüz, ne gidişatımız İslam. Başbakan namaz kılıyor, Cumhurbaşkanı'nın karısı başını örtüyor diye bir ülke İslam ülkesi olmaz. Bu ülkenin vatandaşının önüne,

gelişme ve daha çok zenginlik mi? yoksa kitaplarda yazıldığı gibi Müslümanca yaşamak mı? diye soran bir sandık gelse %60-70 oy oranıyla, belki daha fazla *gelişme ve zenginlik* çıkar.[#f1]_

Hasılı Nişanyan'a verilen ceza, cahil Müslümanı, ya arif Müslümana, ya cahil Ateiste çevirmekten başka işe yaramaz. Müslümanların bir kısmı, 1400 senelik bir geleneğin içinden geldiğini, buna saldırmanın basit bir iş olduğunu ve İslam'ı bugünkü diskurla anlatmanın mümkün olmadığını farkeder. Meseleyi masal mertebesine indirip, Hakim Kitabı tüm maddi sürecinden soymanın nihayetinde onu kılıfı içinde duvara asmaya götürdüğünü gösterir. Çok uzun zamandır aynı kalıpları tekrar ederek yaşayan *ulemanın* artık biraz tefekküre başlaması gerektiğini ihtar eder. İslam'ı yaşamının *koru elinde taşımak*, tefekkürün alınından kan damlayıncaya kadar, hiçbir inançsızın düşünmediği kadar aleyhte, hiçbir mü'minin inanmadığı kadar imanla düşünmek olduğunu gösterir. İslam'a muhatap insanın, hakikati arama sevdasına ihtiyacı olduğunu ve bu sevdayı kaybedenin, motorsuz bir arabanın direksiyonunu çevirerek yol almaya çalıştığını işaret eder. Uzun zamandır stop etmiş bir arabanın direksiyonunun nereye dönmesi gerektiğini tartıştığımıza aydırır.

Birileri Nişanyan'ın yeni masallarını, İslam'ın *yaşını gösteren* hikmetine tercih edecektir. Buldukları tek hakikat, *hakikatsizlik* olanlar için İslam *komik derecede eski* duruyor. Bunu zaten biliyoruz. Üzüntümüze sebep bir çok noktada imanımızın *o kadar* sağlam olmadığını farketmemiz ve bildiğimizi sandıklarımız elimizden alınırsa diye korkmamız.

İman etmek için Kitab-ı Mecid'in *bir harf bile değişmemiş* olduğuna güvenen biri, kitabın ufak da olsa farklı nüshaları olabileceğini duyarsa ne olur? İmanı hakka olan biri için bu sıkıntı Allah'a yönelmek ve ondan hikmet istemek için bir vesiledir; imanı şekle olan birinin dünyası ise tuz buz olur.

Her işin neticede hayra tebdil olacağına inanan biri olarak, Nişanyan'ın söylediklerinin muhkem düşünce ve amel tembelliğimizde bir çatlak meydana getirmesini dilerim. Umulur ki kendisi de hakikati ararken ceplerini doldurduğu çakıl taşlarının hemen hiçbir manası olmadığını farkeder ve üzerinde yaşadığımız çakıl taşına neden secde ettiğimizi anlar.

.. rubric:: Footnotes

.. [#f1] /Her ikisi birden olmaz mı?/ diyecekler vardır belki ama her ikisini birden olduran bir örnek olsaydı, zaten bu soruyu sormaya gerek kalmazdı. İktidardaki partinin gayesi bu ikisinin birden olabileceğini göstermek olabilir, ancak şu zamana kadar attıkları adımlar, herhangi bir *eksen kayması* intibaini vermediği ve zaten Türkiye halkını hem dinen, hem madden tatmin edecek bir eksen olmadığı için bu ihtimalin üzerinde durmaya gerek yok.